

Iz Ljubljane. Nemila smrt je mestu našemu nenadoma vzela župana; — gospod **Mihael Ambrož** je v pondeljek popoldne (25. dne t. m.), po prejetih zakramentih za umirajoče, v Gospodu zaspal. Preteklo sredo ga je napadel mrtvoud, ki mu je po 6dnevni hudi bolezni končal življenje v 56. letu starosti njegove. Le en glas je, da ranjki je bil bistra glava, polna mnogovrstnih znanosti; obilost skušinj, ki si jih je pridobil v poklicu svojem kot večleten političen uradnik po deželi, mu je dobro služila v njegovih sedanjih opraviilih kot župan mestni in odbornik deželni, v katerih se je vseskozi obnašal nevtrudljivo delaven. V vrsti mestnih županov mu zato ostane hvalen spomin. „Novice“ pa, katerim je ranjki z izurjenim svojim peresom bil brž iz začetka že dopisovavec, mu še posebno stavijo ta spomenik na grob njegov. Naj v miru počiva!

— Gospod dr. Mally in gosp. Thalmajner sta pretekli teden prišla iz Bosne nazaj. Opravila sta o živinzedravnih zadevah kar sta mógla; al v turških deželah se ne dá dosti storiti.

— Tudi gosp. dr. Fuxa, primarja v naši bolnišnici je poslavlila dunajska družba zdravnikov s tem, da ga je izvolila svojega uda.

— Slavnoznana rodoljuba iz Dalmacije gospoda J. Sundičić in dr. Pavlinovič sta pretekli teden, potovaje na svoj dom, se nekoliko časa mudila v Ljubljani.

— Včeraj je došlo v Ljubljano zaželeno „Živalstvo za niže gimnazije in realke,“ ktero je po A. Pokornu poslovenil Fr. Erjavec, učitelj na kralj. viši realki v Zagrebu. Kdor se je nanj naročil pri gospod Lesarji, naj se pri njem oglasi.

— Beseda (koncert), ki jo je v četrtek napravila gospodičina Josipina Haasfielddova iz Celovca, bila je posebno mična od konca do kraja. Še mlada gospodičina Haasfielddova se je skazala nadepolno umetnico na glasoviru; igranje njeno je nježno in čisto ter priča veliko tehnično izurjenost, ktero smo občudovali posebno pri Schulhofovih slovanskih melodijah; „pianissimo“ zna z „legato“ že tako izrazovati, da je veselje. Ni čuda tedaj, da ji je donela živa pohvala, ktero je prijazno s tem povrnila poslušavcem, da je naposled še igrala nam dvoje posebno milih slovenskih melodij. Ljubeznjivo gostinjo je podpirala čitavnica s svojimi najboljšimi pevskimi in govorniški močmi. Pevski kor je izvrstno pel Ipavčev „Kdo je mar“, in celó mlada naša Tinica ga je spremljala tako iznajdeno in pogumno, da se je vsak čudil. „Graničara“ je gospodičina Ema Tomanova deklamovala mojstersko. Kakor je ona ganila srca vseh z deklamacijo milo, tako je gospá Leopoldina Gregoričeva s petjem Mayerbeerove romance iz spevoigre „Robert le Diable“ nadušila vse poslušavce tako, da se je dvorana glasne pohvale tresla, ko je odpéla, ki pa se je vnóvič ponovila, ko je iz ravno te spevoigre pela tako imenovano „milostno“ arijo. Gospá L. Gregoričeva je — to je že znano — naša „prima donna“ v petji, ktero se ne odlikuje samo po krasnem glasu, temuč tudi po izurjenosti umetniški. — Po vsem tem je tedaj očitno, da je bila ta „beseda“ ena izmed najzanimivejših letošnjih, kakor smo gori rekli.

— **Prihodnjo nedeljo, 1. maja, napravi tukajšnje gimnastično društvo „južnega sokola“ svoj prvi izhod. Izdalo je popis, kam da gré in kako da bode obhajalo to svojo slovesnost, pri kateri se bode prvokrat pokazalo v svoji lični**

obleki s zastavo in svojo lastno izvirno muziko. Ker društvo v svojem programu prijazno vabi tudi ude čitavnic ljubljanske in ude tudi drugih čitavnic, da se udeležijo omenjenega izhoda, naznanjamo red njegov toliko več, ker je gotovo, da bodo radi tudi drugi iz Ljubljane in okolice prišli gledat prvi izlet „južnega sokola.“ Dnevni red tega izhoda je ta-le: Sokolovci se zberó do 6. ure zjutraj v svoji dvorani v Frelihovi hiši. V tem gré odbor za izhode s zastavnikom in njegovim namestnikom v stanovališče načelnika po zastavo. Ko pride zastava v telovadnico, nagovori načelnik zbrane sokolovce, ter jim zastavo izroči. Natanko ob 6. uri družba odide čez Šiško in Dravlje do Švice. Tukaj ostane društvo pri zajtreku najdalje do 10. ure. Ko ob 11. uri na Dobrovo dospè, ide k sv. maši, ktera se bode nalašč za sokolovce brala. Po maši družba odide k Ločnikarju na Vič, kjer se ob 1. uri obed začne. Ob 3. popoldne se začne beseda s telovadskimi prostimi vajami. Program besede se 1. maja med pričujoče razdeli. Od 6. do 8. ure bode ples za tiste, katerih bode veselil. Ob 1/2 9. odide društvo v Ljubljano.

— (Odprto vprašanje v Zagreb.) Gospodine Pretner! Kako je to, da naročeni in že plačani „Biser“ ne pride v roke svojim naročnikom? Prosimo, odgovorite nam! Ljubljanski naročniki.

— (Naznanilo Riharjevih pesem.) Željno pričakovani Riharjevi napevi za pesmi Materi Božji načast: „Med zvezdami“, „Ti edina“, „Ko zarja zjutraj se razgrinja“ itd. so že na svitlem. Na prodaj jih imata: Riharjeva sestra v prejšnjem stanovanji in pa Leopold Kremžar.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Deželni zbori, razun unidan imenovanih, še niso končali svojih obravnav. — Vdova Vuk-Štefanovičeva je prejela od Nj. Veličanstva cesarja 1000 fl. pripomoči. — Po sklepu cesarskem se vojakom avstrijskim, ki se zdaj bojujejo na Danskem, šteje letošnje leto za dve službene leti. — Ogerski dvorni kancelar grof Forgač je odpuščen iz svoje službe in na mesto njegovo je postavljen grof Herman Zichy, namestnik velikega župana v Železni županii na Ogerskem. Pravijo, da ta prememba pomeni to, da se februarska ustava ima razširiti čez ogersko deželo in da v tem, česar ni opravil ne baron Vay ne grof Forgač, bode srečnejši grof Zichy. Skušnja bo kazala, ali bode tako ali ne. — Silen boj je bil za Düpelske šance; zmagala je pruska armada in Dancem vzela te trdnjave; al groza veliko krvi se je prelilo. Kralj pruski je po boji sam šel na bojišče in pohvalil armado, o kateri se govori, da udari celó v Iutlandijo. 25. dne t. m. se je imela v Londonu začeti konferencija o tej zadevi, al kako bo s to konferencijo, nihče ne vé, ker si bojo vlade zlo navskriž. Pravijo, da cesar Napoleon cika na to, da iz konferencije se izmota kongres, ki ga je oklical 5. nov. l. l., rekoč: „Kongres ali pa vojska.“ Ako dobí kongres, ne potrebuje vojske — saj tako dolgo ne, dokler kongres trpi. — Garibaldi, še zmiraj malik angleškega naroda, velikašev in prostakov, bode menda kmali zapustil London, ker nek cesar Napoleon pisano gleda toliko slavo njegovo. — Nad Moldavo in Vlahijo se vlečejo črni oblaki. Časnik bukureški „Romanul“ je razglasil pismo, v katerem avstrijska vlada zahteva, da turška armada obsede to deželo; od druge strani pa se sliši, da je ruska vlada dala že generalu Kotzebue-u ukaz, da obsede Moldavo, ako bo treba.